

Długoletni brak waloryzacji kwoty dofinansowania kosztów rocznego pobytu jednego uczestnika warsztatów terapii zajęciowej doprowadził do znacznych trudności w funkcjonowaniu WTZów.

Tak wynika ze stanowiska XXIII Zgromadzenia Ogólnego Związku Powiatów Polskich w sprawie zwiększenia finansowania działalności warsztatów terapii zajęciowej podjętego 10 kwietnia br.

Związek Powiatów Polskich przypomina w nim, że ustawa z 27 sierpnia 1997 r o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych określa zasadę współfinansowania kosztów utworzenia i działania warsztatów terapii zajęciowej przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, jak i jednostki samorządu terytorialnego. *- Zgodnie z art. 68c ust. 1 ww. ustawy maksymalne dofinansowanie z PFRON kosztów działalności WTZ, w tym kosztów wynikających ze zwiększonej liczby uczestników warsztatu, wynosiło w roku 2007 r. 95% ich wartości, w roku kolejnym i w latach następnych poziom ten był niższy i wynosił 90% kosztów – czytamy w stanowisku.*

Z kolei procedura przekazywania środków finansowych jednostkom samorządu terytorialnego wynika z zapisów rozporządzenia Rady Ministrów z 13 maja 2003 r. w sprawie algorytmu przekazywania środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych samorządom wojewódzkim i powiatowym.

- Kwota dofinansowania z PFRON kosztów rocznego pobytu jednego uczestnika w WTZ jest wielkością stałą i znaną. Wynika z algorytmu obliczania wysokości dofinansowania dla danego powiatu, zakładającego iloczyn liczby uczestników WTZ (wynikający z podpisanych przez powiat umów do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok, na który jest obliczany algorytm) i kwoty środków na dofinansowanie kosztów rocznego pobytu jednego uczestnika. Kwota ta zmieniła się ostatnio w 2016 r. po 7 latach braku jej waloryzacji. Na rok 2018 wynosi ona 15 996,00 zł – przypominają przedstawiciele powiatów.

W ocenie ZPP, brak pieniędzy na inwestycje infrastrukturalne doprowadził do znacznej degradacji budynków i pomieszczeń, w których prowadzone są zajęcia dla uczestników WTZ. Sprzęty, którymi posługują się osoby z niepełnosprawnościami nabywając umiejętności społeczne i zawodowe, pomimo ciągłych napraw zużywają się i stają mało atrakcyjne dla podopiecznych.

- Trudności w finansowaniu działalności WTZ przekładają się również na brak wykwalifikowanej kadry terapeutów, pracujących codziennie z osobami z niepełnosprawnościami. Coroczne podwyższanie najniższego wynagrodzenia stało się barierą nie do pokonania dla wielu kierowników WTZ. Nowym pracownikom proponują oni najniższe wynagrodzenie, a pracownikom z wieloletnim stażem nie mogą zaproponować jakiegokolwiek waloryzacji płac. Sytuacja ta doprowadziła do tego, że większość kadry otrzymuje minimalne zasadnicze wynagrodzenie. Kierownicy WTZ mają trudności ze znalezieniem odpowiednio przygotowanej kadry, a organy kontrolne (powiatowe centra pomocy rodzinie) mają trudności z egzekwowaniem odpowiedniego stanu zatrudnienia – zauważa Ludwik Węgrzyn, prezes Zarządu Związku Powiatów Polskich, starosta bocheński.

ZPP apeluje o podwyższenie kwot współfinansowania kosztów funkcjonowania warsztatów terapii zajęciowej z budżetu państwa.